

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 009611 14 Uvp
Banjaluka, 05.11.2015. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, te Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz učešće Snežane Crnojević, zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja ... za B., Ulica ..., Prostorije centra za ..., zastupano po J.V., koordinatore Odbora inicijative (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 12-G-746/2012 od 07.05.2012. godine, tuženog Gradonačelnika Grada B., u predmetu pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009611 12 U od 20.11.2013. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 05.11.2015. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv dopisa Kabineta Gradonačelnika Grada B. broj 12-K-395/12 od 28.02.2012. godine, a tim dopisom je Kabinet Gradonačelnika, postupajući po zahtjevu tužioca za pristup informacijama, obavijestio tužioca u vezi sa konkursom i izborom idejnog rješenja revitalizacije i remodelacije tvrđave K. da za spisak članova komisije, koja vrši izbor idejnog rješenja i za zapisnike sa održanih sastanaka komisije, a shodno članu 6.v) Zakona o slobodi pristupa informacijama utvrđuje izuzetak; da je konkurs za izradu idejnog rješenja objavljen u „Službenom glasniku BiH“, broj: 60/06 od 07.08.2006. godine, a prema obavještenju broj: 4-41-9899-06; da je Odjeljenje za ... Grada B. zaduženo da uradi konačnu verziju idejnog projekta do koje se dođe na osnovu idejnih rješenja ponuđenih u provedenom konkursu i predoči Skupštini radi informisanja, uz obavezu da se taj idejni projekat preuzme prilikom izrade regulacionog plana za uređenje obale V., pa da je zaključak od 20.09.2007. godine realizovan od strane Odjeljenja za ... na 54. sjednici Skupštine Grada B. koja je održana 05.02.2008. godine, kada je prezentovana konačna verzija Idejnog projekta revitalizacije i remodelacije tvrđave K. u B., a po njegovoj verifikaciji, dostavljen je kao programski element nosiocu izrade tog regulacionog plana. U vezi sa zahtjevom za dostavljanje kopije ugovora sa Evropskom Unijom odgovoreno je da je potrebno sa tim zahtjevom obratiti se Ministarstvu ... BiH, a u vezi sa traženom informacijom o tome na koji način su građani bili uključeni u izbor idejnog rješenja, da li je sprovedena javna rasprava i ako jeste, na koji način, navedeno je da je nakon izložbe prispjelih radova u Muzeju ..., koja je bila otvorena za javnost od 13.03. do 23.03.2007. godine, o rezultatima predmetnog konkursa organizovana i debata u vidu okruglog stola na temu Principi i mogućnosti remodelacije i revitalizacije tvrđave K. u

B. u Muzeju ... 23.03.2008. godine na koju je pozvana sva stručna i druga javnost putem dnevnih novina N. n. od 20.02.2007. godine.

Odbijanje tužbe obrazloženo je s pozivom na odredbu člana 6. v) Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik RS“ broj 20/01, u daljem tekstu: Zakon), kojim su propisani izuzeci od prava o pristupu informacijama, u slučajevima kada se otkrivanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete po legitimne ciljeve javnih organa u svrhu zaštite procesa donošenja odluke, kada se daje mišljenje, savjet ili preporuka od strane zaposlenih lica u javnom organu, ili svakog lica koje vrši aktivnosti za, ili u ime javnog organa, ali se ne radi o činjenicama, statističkim podacima, naučnim ili tehničkim informacijama, tj. izuzetak je utvrđen u cilju zaštite procesa donošenja odluke od strane javnog organa, kada daje mišljenje, savjete ili preporuke, Shodno članu 9. Zakona predviđen je i izuzetak od utvrđenog izuzetka, te je propisano da se može objaviti tražena informacija i bez obzira na utvrđeni izuzetak, ako je to opravdano javnim interesom, ali se tada uzima u obzir svaka korist i svaka šteta koja može proisteći iz toga, da shodno navedenom iz zahtjeva tužioca nije jasno, ni obrazloženo zašto bi javnost imala interesa da zna ko su članovi komisije i zbog čega bi se trebala upoznati sa sadržajem datih mišljenja, niti je tužilac opravdanost takvog interesa dokazao. Proizlazi da je pravilno utvrđen izuzetak u zaštiti procesa donošenja odluke od strane javnog organa u davanju mišljenja, savjeta ili preporuka, dok su svi ostali podaci transparentni. Samo onda kada javni organ objavljuje traženu informaciju za koju je utvrđen izuzetak, mora utvrđivati opravdanost javnim interesom, kojom prilikom uzima u obzir svaku korist i svaku štetu koje mogu proisteći iz toga, kada razmatra brojne okolnosti pod uslovom da nisu ograničene (svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, sudske pogrešku, zloupotrebu vlasti itd.), kako je to sve propisano članom 9. Zakona. U konkretnom slučaju tuženi je zaključio da se podaci u vezi sa članovima komisije i zapisnicima odnose na izuzetke u vezi sa funkcijama javnih organa u smislu člana 6. v) Zakona, te u tom dijelu nije dostavio informacije tužiocu, a pri tom se zakonito pozvao na propis, a ostale informacije dostavio, što je postupanje shodno članu 10. Zakona.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga povrede zakona i povrede pravila postupka, koji su od uticaja na rješenje stvari. Navodi da je u konkretnom slučaju tuženi organ djelimično odbio njegov zahtjev za pristup informacijama te utvrdio kao izuzetak dostavu informacije - spiska članova komisije koja vrši izbor idejnog rješenja revitalizacije tvrđave K. i zapisnika sa održanih sastanaka te komisije, a u smislu člana 6. v) Zakona, što je neosnovano, jer ova informacija ne bi trebala biti proglašena izuzetkom, s obzirom da se radi o informaciji koja nije u vezi sa narušavanjem legitimnih ciljeva RS, te da podaci o članovima komisije koja je bila zadužena da izvrši izbor idejnog rješenja, ne može da izazove štetu po legitimne ciljeve RS. Kada bi se prihvatilo obrazloženje tuženog, u konkretnom slučaju, onda bi od javnosti trebalo sakriti podatke o svim licima koja za ime i račun tih organa učestvuju u postupcima donošenja bilo kakvih odluka, bile one zakonodavne, izvršne ili sudske, pa se u takvoj situaciji niko od donosilaca odluka ne može pozvati na odgovornost, jer da javnost, bez obzira što finansira rad javnih organa ima pravo da zna ko i kako u njeno ime odlučuje, da kada bi se te informacije smatrale izuzetkom, ostaje nejasno kako je sud došao do zaključka da se test javnog interesa sprovodi samo onda kada javni organ objavljuje traženu informaciju za koju je utvrđen izuzetak, a prema odredbi člana 5. a) i b) Zakona javni organ obavezan je da sprovede test javnog interesa za informaciju koju je utvrdio

kao izuzetak bez obzira da li će istu objaviti ili neće objaviti. Smatra da u konkretnom slučaju test javnog interesa nije sproveden u skladu sa članom 9. Zakona, jer je pri donošenju odluke da li je objavljivanje informacija opravdano javnim interesom, nadležni organ je obavezan da razmotri okolnosti iz člana 9. stav 2. Zakona, jer „ispitivanje“ javnog interesa predstavlja svojevrsan garant podnosiocima zahtjeva za pristup informacijama da javni organ neće po automatizmu utvrđivati izuzetke, već će to razmatrati od slučaja do slučaja, što očigledno nije učinjeno. Iz tog razloga predlaže da sud donese presudu kojim se zahtjev uvažava, pobijana presuda ukida. Zatražio je da se tuženi obaveže da snosi troškove plaćanja sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od 200,00 KM i u postupku po zahtjevu za vanredno preispitivanje onoliko koliko budu iznosili troškovi tog postupka.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan pozivajući se pri tom na odredbu člana 6. Zakona, te ističući da donošenje odluke u smislu te odredbe od strane članova komisije za izbor idejnog rješenja za revitalizaciju i remodelaciju tvrđave K., te izražavanje mišljenja i stavova članova komisije nije po svojoj prirodi činjeničnog karaktera, već se radi o stavovima i mišljenjima pojedinaca izraženih u procesu donošenja odluke izbora idejnog rješenja, čije objavljivanje bi predstavljalo povredu procesa donošenja odluke koja je zaštićena zakonom. Samo onda kada javni organ objavljuje traženu informaciju za koju je utvrđen izuzetak mora utvrđivati opravdanost javnim interesom i tada uzima u obzir svaku korist i svaku štetu koja bi mogla proisteći iz toga. Pri tome treba imati u vidu da je javnost u potpunosti upoznata sa izborom idejnog rješenja sa remodelizacije i revitalizacije tvrđave K., o čemu je podnosilac zahtjeva obavješten, te u tom smislu nejasan je interes podnosioca zahtjeva za dostavljanje izuzete informacije koja bi po njegovoj ocjeni predstavljala povredu procesa donošenja odluke, a koja je zaštićena zakonom. S obzirom na navedeno, predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisima predmeta proizlazi da je tužilac dana 13.02.2012. godine podnio zahtjev prvostepenom organu tuženog za pristup informacijama koje se odnose na spisak članova komisije koja je vršila izbor idejnog rješenja za revitalizaciju i remodelaciju tvrđave K.; zapisnike sa održanih sastanaka komisije; poziv na konkurs za izradu idejnog rješenja; informacije koje je Odjeljenje za ... bilo obavezno da sačini za Skupštinu Grada, a na osnovu zaključka Skupštine od 20.09.2007. godine; kopiju ugovora sa EU, na osnovu kojeg je Gradu B., kroz IPA Fond odobreno 2,5 miliona evra za realizaciju projekta i informacija o tome na koji način su građani bili uključeni u izbor idejnog rješenja (da li je sprovedena javna rasprava), da je prvostepeni organ obavjestio tužioca dopisom od 28.02.2012. godine da je utvrdio izuzetak u pogledu zahtjeva za objavljivanje spiska članova komisije koja je vršila izbor idejnog rješenja revitalizacije i remodelacije tvrđave K. i zapisnika sa održanih sastanaka, a u vezi sa dostavljanjem kopije ugovora sa EU, tužioca je uputio da se sa takvim zahtjevom obrati Ministarstvu ... BiH, a ostale zahtjeve, u vezi sa traženim informacijama je dostavio.

Tužilac je po prijemu obavještenja zahtijevao donošenje upravnog akta, smatrajući, posebno jer je prvostepeni organ dijelom odbio traženu informaciju, pa da ga je trebao poučiti o pravu podnošenja žalbe. Iz istog razloga da mu je uskraćeno pravo

na slobodan pristup informacijama, a naveo je i razloge zbog kojih smatra da su takvim postupkom povrijeđene odredbe člana 9., 13., 14. i 25. Zakona, kao i da je izvršena i povreda člana 13. Zakona u vezi sa zahtjevom za dostavljanje kopije ugovora sa EU.

Tuženi je ovaj zahtjev tužioca, pravilno smatrao žalbom i tako otklonio propust prvostepenog organa i povredu odredbe člana 14. Zakona, koji u navedenom obavještenju nije poučio tužioca o pravu i roku za podnošenje žalbe. Takođe je pravilno žalbu odbio kao neosnovanu, jer objavljivanje takvih informacija predstavlja izuzetak predviđen članom 6. v) Zakona, obzirom da bi se radi o stavovima i mišljenjima pojedinaca izraženih u procesu donošenja odluke izbora idejnog rješenja, čije objavljivanje bi predstavljalo povredu procesa donošenja odluke koja je zaštićena zakonom i koja ne uključuje javnost. Javnost nije uključena ni u procesu donošenja neke druge odluke javnog organa, osim ako to nije posebno propisano, pa se navod tužioca na tu okolnost ukazuje neosnovanim. Javnost je u potpunosti upoznata sa izborom idejnog rješenja remodelacije i revitalizacije tvrđave K., o čemu je i tužilac obavješten. Osim toga tužilac ni u zahtjevu, a ni tokom postupka ne navodi razloge zbog kojih bi javnost imala interesa da ima saznanje o imenima članova te komisije i zbog čega bi se trebala upoznati sa sadržajem datih mišljenja.

Shodno navedenom nema povrede odredbe člana 9. Zakona, jer je ispitivanje opravdanosti javnim interesom potrebno onda kada javni organ objavljuje traženu informaciju za koju je utvrđen izuzetak, a ne u svakom slučaju kako to pogrešno zaključuje tužilac. Takođe nije povrijeđena ni odredba člana 13. Zakona u smislu navoda tužioca da je tuženi imao obavezu da njegov zahtjev u odnosu na informaciju u vezi sa ugovorom koji je zaključen sa EU, proslijedi Ministarstvu ..., jer ugovor ne postoji, a radi se o sredstvima prve komponente, kako je tuženi naveo u obrazloženju osporenog akta i na taj način odgovorio na ovaj žalbeni navod.

Proizlazi da su osporeni akt i pobijana presuda zakonito doneseni, zbog čega u istoj nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa je zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbijen, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na naknadu troškova postupka, pa se zahtjev odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49. a) ZUS, u vezi sa odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 58/03-61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić